

Norsk råd for misjon og evangelisering

Misjonsstatistikk 2001

ROLF KJØDE og DARRYL KRAUSE

1. Innledning

Når NORME utgir statistikken for norsk misjons virksomhet for 2001, er det femte år på rad statistikken føres ut fra samme statistiske spørsmålsstillinger. Dette gir oss muligheter til å kommentere noen trender når det gjelder utviklingen i norsk misjonsvirksomhet. Statistikken representerer den store tyngden av norsk ytre misjon, men ikke absolutt alt. Samtidig gir det grunn til å spørre om statistikken fanger opp det som er nødvendig av endringer i misjonsbildet over en femårsperiode. Begge perspektivene blir kommentert i denne presentasjonen, men vekten vil i denne omgang ligge på de trender vi kan se over fem år, med noe vekt på utviklingen for siste år. Deretter vil vi kort tegne noen linjer for utviklingen av de kommende års statistikk.

2. Kommentarer til tallene for 2001

Det er risikabelt å bygge opp for mange teorier på utviklingstrekk fra ett år til et annet. Tallene kan vise seg å svinge fra år til år, slik at begrepet for "normalitet" må være noe romslig.

En hendelse i 2001 var likevel av en slik art at vi vil spørre om den har hatt umiddelbar betydning for norsk misjon. Vi tenker på om utviklingen i forholdet mellom den muslimsk-dominerte og den vestlige verden etter hendelsene 11. september har hatt konsekvenser for innsats og strategi i muslimske land, og tilsvarende, om eskaleringen av konflikten i Israel har påvirket arten av innsats der. Den siste spørsmålstillingen henger i alle fall for den muslimske verden sammen med den første. Noen tegn gir oss grunn til å reise spørsmålet, slik som en påfallende nedgang i antall kvinnelige misjonærer i Midtøsten, prosentvis kraftig reduksjon i innsats i Israel og tydeligere nedgang i totalt misjonærtall i land med muslimsk dominans enn i land med annen religiøs dominans.

På den andre siden er ikke den økonomiske innsatsen i muslimske land gått tilsvarende ned, noe som kan tyde på en misjonsstrategi som i større grad går utenom den tradisjonelle misjonærrollen. Dette tilsvarende også det vi vet om muligheten til å etablere arbeid i disse landene. Normisjons (NOR) tydelige nedgang i Bangladesh og Aserbajdsjan beror delvis på en lengre tendens og delvis på variasjoner fra år til år og har heller ikke bakgrunn i 11. september. Israelsmisjonens (DNI) 20% reduksjon av misjonærstyrken er i hovedsak en periodisk svingning (variasjon fra 7 til 11 i perioden 97-01). Organisasjonen oppgir at tilgang på misjonærkandidater kunne være større og at der har vært en flerårig tendens til visumproblemer samt større satsing på nasjonale medarbeidere, med det siste punktet som det viktigste. Utgiftsført beløp for DNI i Israel i 00 er satt noe høyt på grunn av noen periodiseringer og ekstraordinære overføringer. Nedgangen i brukte midler er derfor mindre enn de 15% reduksjon som statistikken legger til grunn fra 00 til 01. Totaltendensen i forhold til den muslimsk/jødiske verden er derfor vanskelig å tyde på bakgrunn av dette årets utvikling alene, men totalt sett synes ikke 11. september 2001 å ha hatt noen umiddelbar innflytelse på norsk misjon.

Av andre trekk for 2001 vil vi nevne at de interne forskjeller mellom organisasjoners arbeidstypeprofil er rela-

tivt store. Mange av organisasjonene er små og kan slik bare dekke et begrenset felt. Små endringer kan dessuten gi grafisk store utslag for disse, men små for totaliteten. Det er derfor lettest å uttale seg om de største organisasjonene. Misjonssambandet (NLM) og Misjonsselskapet (NMS) ligger nær gjennomsnittet og er innbyrdes svært like i arbeidstypeprofil, bortsett fra ganske stor forskjell i bruk av NORAD-midler (hhv 39% og 27%). NOR skiller seg fra disse ved en sterkere vektlegging av arbeidstypene diakonale prosjekter, administrasjon/økonomi, arbeid med korttidsmisjonærer og teologisk undervisning. Til gjengjeld er satsingen vesentlig mindre på området evangelisering.

De norske Pinsemenigheters Ytremisjon (PYM) slår motsatt ut med en sterkere evangeliseringsprofil enn gjennomsnittet, noe "annen diakoni", men utover dette lave verdier. De Frie Evangeliske Forsamlingers (DFEF) profil går i samme retning. Misjonsalliansen (NMA) er i samsvar med egen profilering tunge på diakonal satsing, til liks med Frelsesarmeen (FA). Begge ligger lavt på evangelisering og menighetsbygging. Noe overraskende kan det være at Ungdom i Oppdrag (UIO) ikke ligger spesielt høy på evangelisering men (mindre overraskende) skårer forholdsvis høyt på "annen diakoni" og "annen opplæring", begge deler trolig innenfor det vi vil kalle telt-makermisjon

Når det gjelder organisasjonenes størrelse, er NLM fortsatt størst både i økonomi og antall utsendinger. Nytt av året er at NMA inntar andrelassen når det gjelder økonomi foran NMS. Herfra er det et godt hopp ned til PYM og NOR. Når det gjelder utsendinger, er NMS og PYM i en klar nr. 2 kategori, mens UIO enda tydeligere enn før sender fjerde mest misjonærer.

Land med høyest innsats er i Afrika tradisjonelle land som Etiopia, Kenya, Madagsakar, Mali og Kamerun. I Asia holdes en svært stor innsats oppe i Japan, men også Thailand kommer høyt. I Latin-Amerika er Bolivia tydelig hovedsamarbeidsland for norsk misjon. I Europa har Tyskland og Spania flest utsendinger, flest fra PYM .

Sett som regioner, går mest misjonsmidler til Latin-Amerika, med Øst-Afrika og Øst-Asia i neste kategori. For Latin-Amerika og Øst-Afrika er forholdsvis mye midler dekt gjennom NORAD. Forskjellene mellom organisasjonene i bruk av bistandsmidler er verd å merke seg. Høyest andel NORAD-støtte har NMA som får dekt 44% av midler brukt ute via offentlige kanaler. De blir fulgt av PYM med 43%, NLM med 39% og FA med 38%. NOR med 35% ligger nær gjennomsnittet på 33%, mens NMS skårer lavt med 27% bistandsmidler av den totale bruk ute.

Sett i lys av de senere års drøftinger om dreining av misjon mot 10-40-vinduet, kan det synes eiendommelig at nesten 30% av misjonens midler fortsatt går til katolskdominerte land, i stor grad i Latin-Amerika, mens innsats i muslimske land for 2001 bare nådde opp i 9%. Hindumisjon ligger under 3% av det totale, mens innsats i buddhistiske land tar om lag 15% av norsk misjons midler.

3. Endringer gjennom perioden 97-01

Endring over tid gir trender i motsetning til endringer fra år til år som kan skyldes tilfeldige svingninger. Vi vil presentere og kommentere noen av de mest markerte endringene.

For hovedtallene legger vi merke til en jevn økning i kostnadsnivået gjennom perioden. Regnet fra 1998 (økonomitalene for 1997 har mangler, men alt tyder på at de ligger noe under 1998) har norsk misjon brukt i gjennomsnitt 2,75% mer ute år for år fram til 2001, noe som overstiger norsk inflasjon. Om nedgangen på 1,3% siste år er en tilfeldig svingning eller om den representerer en ny trend, er ikke mulig å avgjøre.

Totalt sett synes det som om utslagene av bevilgningsnivå for NORAD-midler følger kurven for bruk av midler ute relativt tett. Dersom variasjonene i utviklingen av norsk misjons innsats ute i den grad følger statlige bevilgninger (om lag en tredel av de brukte midler), må det spørres hvorvidt organisasjonene styres av mulighetene gjennom NORAD i sine

strategier, eller om bistandsutviklingen i misjonen er styrt av overordnede strategier for organisasjonene selv. Stabiliteten i bevilgninger (32-33%) over år kan likevel tyde på at organisasjonene har kontroll over egen strategi og generelt ikke kan sies å ha overlatt profilen på sin satsing til offentlige bistandsmidlers premisslegging.

Organisasjonene

Ser vi på den enkelte organisasjons utvikling, følger de fleste den allmenne utviklingen. For de små organisasjonene er det vanskeligere å avgjøre trender, fordi nominelt små endringer likevel kan gi store prosentvise utslag. Følgende registreringer synes likevel tydelige, om vi ser etter avvik fra den samlede konjunktur:

- NMA er inne i en relativt kraftig vekstperiode når det gjelder bruk av midler ute (47,6% økning fra 97 til 01). Denne økningen viser igjen i høyeste andel bruk av NORADs midler, noe som samsvarer med organisasjonens erklærte profil i retning diakonal bistand. Selv om innsatsen ute øker økonomisk, er antall norske utsendinger likevel ganske stabilt gjennom hele perioden. Økt satsing ute synes derfor alt overveiende å gå til prosjekter som er nasjonalt/lokalt baserte.
- NOR har også en jevn økning i bruk av midler ute gjennom perioden 97-01, 23,6%, men har samtidig en nedbemanning av misjonærer på 39,5%. I femårsperioden kommer nesten hele denne nedgangen på norske skoler ute og på færre misjonærer i språk- og kulturforberedelse. Den utadrettede misjonærstyrken er således stabil i perioden.
- NLMs økonomiske innsats er stabil, men i dette finner vi en økning på 26% i offentlige midler for 98-01 (økonomitall for 97 ikke tilgjengelig). Dette kan tyde på at organisasjonen har lagt økt vekt på bistandsprosjekter i siste fireårsperiode. NLMs misjonærtall følger den allmenne kurven.
- NMS har siden 1997 redusert sin misjonærstokk med bor-

timot 20%. Hele nedgangen ligger på utviklingen fra 97 til 98 og fra 2000 til 01. De samme årene finner vi også hele økningen i organisasjonens utgifter ute (nesten 40%) i løpet av perioden. Det er grunn til å tro at nedgangen på tradisjonsrike felt indikerer en bevisst endring av innsats. Både Madagaskar og Kamerun har tydelig nedgang, noe som samsvarer med strategiske valg i organisasjonen.

- PYMs bruk av midler ute vokste i perioden 98-00 med 29%, men en kraftig nedgang i engasjement i 01 gjør at organisasjonens bruk av midler ute dette året ligger under 97. Samme trend speiles i antall utsendinger som er om lag likt for 97 og 01. Nedgangen i antall misjonærer i 01 er større enn gjennomsnittet i målingene og bryter trenden for hele perioden. PYMs nedgang i offentlig støtte er også tydelig, noe som kan tyde på at den totale nedgangen henger sammen med engasjement/godkjenning når det gjelder bistandsprosjekter. På den andre siden merker vi oss at PYM er den organisasjonen som etter NMA har høyest andel NORAD-støtte gjennom perioden.
- UIO bryter trenden med færre utsendinger siste året og har en vekst på bortimot 50% fra 97, med bortimot halvparten av økningen siste år. UIO er en annerledes organisasjon, fordi utsendingene ikke er lønnet. Økningen kan likevel ikke bare ses som et utslag av ungdoms utvidede reisemønstre, fordi registreringene i statistikken utelukkende gjelder utsendinger i minst 12 måneders tjeneste ute.
- Av de mindre organisasjonene merker vi oss at Baptistene (BAP) hadde en svært bratt kurve opp for bruk av midler ute fra 98 til 99, men at dette har gått kraftig ned de påfølgende år, dog slik at innsatsen i 01 fortsatt ligger 68,5% over nivået fra 97.
- DFEF har et høyt engasjement ute sett i forhold til trossamfunnets størrelse i Norge. Perioden sett under ett har tallet på utsendinger vært stabilt, men med en tydelig oppgang siste året (14%).
- Sammen med NMA finner vi at Areopagos (AREO), FA,

Metodistenes Misjonsselskap (MET), Norsk Misjon i Øst (NMØ) og Åpne Dører (ÅD) kombinerer høy økonomisk innsats ute med relativt lavt antall utsendinger. Denne tendensen synes å være i samsvar med organisasjonenes vedtatte profil, med noe ulike premisser.

- For de øvrige organisasjoner er det vanskelig å se tendenser utover det normale.

Arbeidstyper

Ser vi på de arbeidsoppgaver som misjonærene har ansvar for ute, har vi noen tydelige utviklingstrekk. Mens jordbruksprosjekter er i jamn nedgang og er i ferd med å fase ut av norsk misjon, er kurven for "andre diakonale tiltak" sterkt stigende. I denne ligger i alle fall den sterke økningen som har vært over noen år på finansiering av småbedrifter gjennom mikrokredittfond. Hvilke andre diakonale tiltak som skjuler seg under denne vignetten, må studeres nærmere og bør spesifiseres ved senere undersøkelser. "Annet diakonalt arbeid" er den eneste sektor som kan sies å være i jamn vekst, selv om det samme langt på vei kan sies om helsetiltak og den helt uspesifiserte posten "annet".

Arbeidstyper ved siden av jordbrukssetning som har kurve nedover, er språk- og oversettelsesarbeid samt språk- og kulturstudier. Den siste kategorien går på forberedelse til misjonærtjeneste ute og kan være en indikator på tendensen til mindre rekruttering av langtidsmisjonærer. Konklusjonene må imidlertid dras med forsiktighet for begge kategorier, fordi begge hadde en desidert topp i 99, og 01 ligger ikke langt under nivået for 97 og 98. Det samme gjelder utsendinger med administrasjon, økonomi og utviklingsarbeid som primærområde. Nedgangen fra 99 til 01 er tydelig, men nivået for 01 er markert høyere enn for 97.

Det har vært spurt om norsk misjons bruk av misjonærer i direkte evangeliserende arbeid er på vei ned som en konsekvens av at nasjonale partnere overtar hele strategien og ansvaret for dette feltet. Selv om nedgangen i misjonærer

innen feltet er markert fra 00 til 01, er nivået for 01 likevel om lag som i 97 og 99. Materialet gir derfor ikke grunnlag for forhastede konklusjoner. Fortsatt utgjør utsendinger med "evangelisering og menighetsbyggende arbeid" som primærområde 35% av norske misjonærer.

Misjonens satsingsområder kommer likevel ikke fram utelukkende ved å studere misjonærenes arbeidsområder. Dersom økonomien holder seg høy samtidig med at misjonærtallet synker, er det like relevant å spørre om hvilke områder økonomisk støtte til partnere er tenkt å dekke. Her er tallene og kurvene i statistikken vanskelige å tyde, fordi alle satsingsområder synes å ha en jamn stigning i registreringer i hele perioden 97-01, dog med en utjamning siste året for en del kategorier. En del av disse registreringene av aktivitet skyldes at organisasjonene i løpet av registreringsperioden har blitt nøyere på registrering.

For støtte til evangelisering kan den bratte kurven oppover i antall registreringer gi en pekepinn om at norsk misjon støtter evangelisering i økende grad utover å sende egne misjonærer til dette. Misjonærkurven for arbeidsområdet går mer opp og ned i perioden.

Ifølge registreringen av aktivitet innen arbeidstyper, øker også den ikke-teologiske undervisning kraftig, noe som kan gjenspeile opplæring innen felt som administrasjon, organisasjonsutvikling og ledelse, jf den sterke veksten for "annet diakonalt arbeid", der mikrofinans ligger inne som vekstområde. Også aktivitet innen arbeidstypene mediearbeid og administrasjon, økonomi og organisasjonsutvikling er jamn og entydig. Igjen ser vi at antall registreringer av arbeidstyper på noen felt øker på tross av at misjonærtallet innen feltet går ned. Dette kan være små indikatorer på at paradigmet for misjon som partnerskap og hjelp til selvutvikling vinner terreng i organisasjonenes strategier. For økning innen feltet media vet vi at flere organisasjoner er aktivt inne med økende støtte til sendinger til muslimske land.

Regioner

Ser vi på misjonsorganisasjonenes satsingsområder regionalt, er bildet noe forskjellig om vi ser på kostnader eller misjonærer. De fleste regioner holder oppe sine bevilgninger. Vest-Afrika, Europa, SUS, stort sett hele Asia og Latin-Amerika øker i hele perioden, noen med en utflating for siste året. Afrika og Latin-Amerika har en svært høy offentlig finansiering. Derimot indikerer statistikken tydelig at det sentrale og sørlige Afrika mister misjonærer. Samme tendens kan anes i Øst-Asia, selv om utslagene her er prosentvis mindre.

Vekstområdet når vi ser økonomi og misjonærer under ett er først og fremst Sør/Øst-Asia, dernest Vest-Afrika og Europa. Midtøsten/Nord-Afrika er noe vanskelig å tyde, da veksten 97-00 er tydelig, mens engasjementet for 01 har gått noe ned både for kostnader og utsendinger. Det bør undersøkes nærmere om dette er tilfeldig, henger sammen med et annet utviklingstrekk som de inter-religiøse forhold etter 11. september 2001 eller om der er andre styrende faktorer.

Trostillørighet

Dette siste problemkomplekset kan også belyses ved å se nærmere på hvilke områder misjonen opererer i med tanke på landets flertalls trostillørighet. Statistikken gir her stort sett ganske stabile kurver. De viktigste unntakene er den økende innsatsen i katolske land, noe som trolig skyldes økning i NORAD-støttede prosjekter i Latin-Amerika, samt en økonomisk vekst i innsats overfor muslimer kombinert med den tydeligste nedgangen i antall misjonærer. Det siste er blant statistikken mer interessante registreringer, fordi det gjenspeiler at den muslimske utfordring i stor grad gjelder stengte land med brorparten av verdens religiøse forfølgelse. Tallene for religionsdominans indikerer også at den totale satsing på muslimske land øker utenfor den direkte innsats i Midtøsten og Nord-Afrika. Store organisasjoner som NLM, NMS og NOR er relativt tungt inne i arbeid med alternativ evangelisering som radio- og fjernsynsarbeid rettet mot den

muslimske verden. En stor organisasjon i forhold til muslimmisjon som NOR øker i det relativt frie Mali men har redusert i et land som Bangladesh (OBS: Her har NOR tradisjonelt henvendt seg til flest ikke-muslimer), der forholdet til myndighetene over tid har blitt vanskeligere, jf også NLMs utfasing i Indonesia.

Misjonærer

En tydelig endring fra 00 til 01 er at antallet kvinnelige misjonærer går mer ned enn antall mannlige, men dette må i alle fall delvis ses på bakgrunn av en større økning fra 99 til 00, slik at kjønnsfordelingen i 01 ikke avviker vesentlig fra 97-99.

Den totale nedgangen i antall misjonærer fra 2000 til 2001 er på 6,8%, men dette er første gang i denne 5-års perioden at antall misjonærer har gått ned. Opp mot dette tallet må vi også sette den prosentvise nedgangen i penger brukt ute på 1,3% (ekskl inflasjon). Dette beløpet er det nest høyeste brukt ute noen gang, og tre av de fem største organisasjonene har økt sine utgifter merkbart. I femårsperioden merker vi oss også økningen 99-00 på 8%. Det kunne kontrolleres hvorvidt større økning i bruk av penger ute enn i utsending av misjonærer har sammenheng med høyere kostnadsnivå på feltene. Også i et videre perspektiv kunne det undersøkes hvorvidt kortere tjenestetid for misjonærer gir utslag i statistikken for dyrere misjon.

Om vi ser på misjonærenes hovedoppgaver, øker posten "annet diakonalt arbeid" jevnt, også siste året der nedgangen på misjonærer ellers går ned. Under denne posten ligger et økende satsingsområde som mikrofinans. Økningen i denne grupperingen utgjøres av tre av de fem mest sendende organisasjonene, NMA, UIO og PYM.

Tradisjonelle misjonsland som Madagaskar (-9), Kamerun (-4) og Etiopia (-4) mister siste året flest misjonærer, noe som henger sammen med bevisst nedbygging. Årsaksforholdene for andre større negative endringer som i Bangladesh (-5), Israel (-4) og Bolivia (-4) er usikre. Mest økning i antall

utsendinger får Filippinene (+6), Thailand (+5) og Mali (+4). For Thailand er det resultat av en bevisst oppbygging fra NMS. Det samme vil gjelde om Mali for NOR, der vi legger merke til at dette landet alene mottok 44% av organisasjonens utsendinger i 2001. På Filippinene kommer økningen ved PYM og UIO.

4. utfordringer framover

To endrede forhold gjør at vi framover vil vurdere en endring i den årlige misjonsstatistikken. For det første er NORME blitt en organisasjon som samler medlemsorganisasjoner fra et breiere felt enn Misjonsrådets vekt på ytremisjon (Indremisjonsforbundet (IMF)). Dels har også noen av medlemmene nylig gått gjennom en intern endring gjennom fusjon med indremisjon (NOR), gjennom nye strategivalg for hjemmearbeidet (NMS og AREO) eller gjennom endret medlemskap i NORME (Frikirken (FRIK) og MET inne som kirkesamfunn og ikke bare som ytremisjonsselskaper).

Det andre saksforholdet er mer grunnleggende og gjennomgripende ved at selve paradigmet for misjonstenkingen har gjennomgått en radikal endring over tid. Ikke minst gjelder dette forholdet mellom de vestlige, gamle utsenderne av misjonærer og de selvstendige, nyere kirkene i sør. Partnerskapstanken er nå rådende, og det tidligere "kristne" Europa blir i en større verden sett på som den største misjonsmarken, for eksempel ved at ingen kontinenter kan vise til lavere antall evangeliske kristne enn oss. Et annet trekk ved det nye misjonsparadigmet er den økende vektlegging på det som kalles "holistisk" misjon, noe som preger debatten langt inn i evangelikale sammenhenger som Lausannebevegelsen og World Evangelical Alliance.

Et tredje trekk er at dagens unådde folkegrupper i stor grad bor i lukkede land dit tradisjonell misjon ikke når. Som konsekvens av dette er en rekke alternative strategier utviklet, ikke minst har vi fått et sterkt fokus på teltmakertenking. Trolig er titusener av kristne arbeidere og studenter fra den

sørlige kirke inne i lukkede land ut fra en slik strategisk tenking. Som modell for vitnesbyrdet for vårt eget folk vender også teltmakertenkingen tilbake til oss som en utfordring for evangelisering og indremisjon.

Hvordan disse og andre utviklingstrekk kan føyes inn i undersøkelsen uten at den blir en årlig undersøkelse for hele kristen-Norge, gjenstår å se. Områder som må drøftes er statistikk for menigheter, foreninger og enkeltmedlemmer, statistikk for ansatte, med presisering av hvem som jobber interkulturelt i eget land og arbeidere fra partnerkirker, samlet økonomi for arbeidet, prosjekter for menighetsplanting og annet.

For sammenlikningens skyld kan ikke en undersøkelse endres år for år. Når vi nå har kjørt samme opplegget i fem år, er imidlertid tiden inne for en større gjennomgang som fanger opp viktige endringer. Vi har sett at større presisering av innholdet i "diakonal" misjon er et slikt felt. Til ytremisjonsperspektivet hører også registrering av den unge tendens til å reise ut, eventuelt starte en lengre misjonstjeneste med teamtjeneste i utstrekning tre til seks måneder. Disse årsverkene er ikke inne i dagens statistikk. Trolig mangler vi også ganske mange registreringer for teltmakermisjon. I alle fall er ikke den nye organisasjonen TENTs om lag 10 utsendinger inne i de foreliggende tallene, da organisasjonen ikke er registrert som NORME-medlem. Statistikken har pt ikke egen svarkategori for "teltmakere".

NORME vil arbeide videre med hvordan statistikken kan utvikles for ytremisjonsperspektivet, og om en ønsker å utvide feltet for undersøkelse i samsvar med et misjonsbegrep som også inkluderer arbeid i eget land.

Norwegian Council for Mission and Evangelism Mission statistics 2001

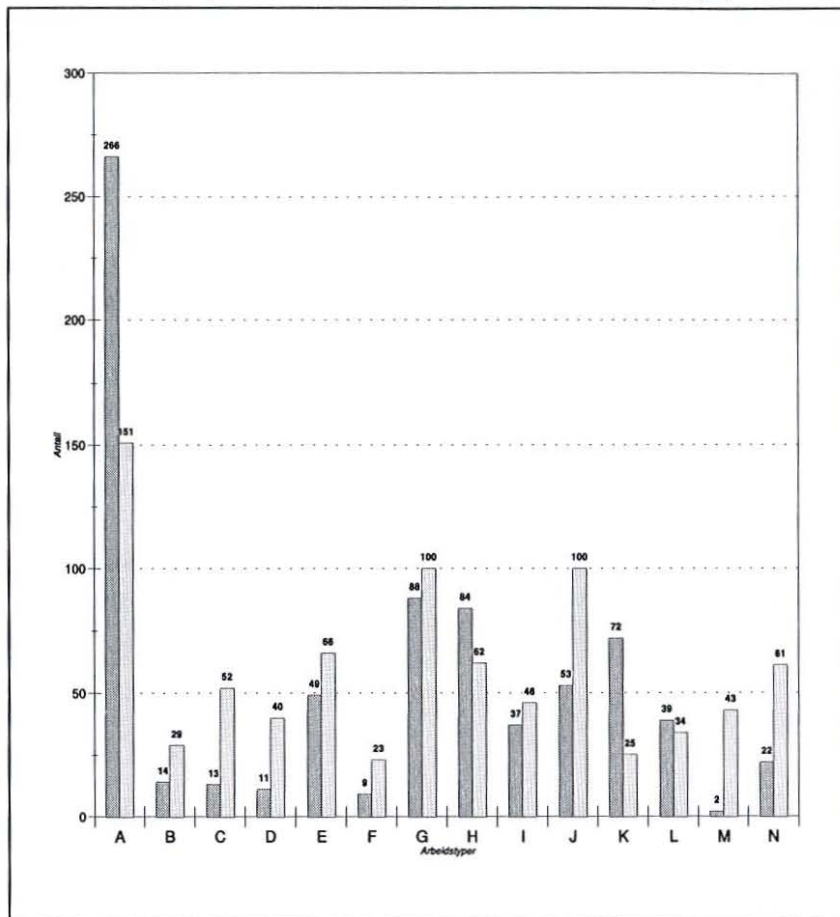
The annual statistics from Norwegian Council for Mission and Evangelism (NORME; former Norwegian Missionary Council) 2001 is the fifth in a row based on the same kind of statistical questionnaire. This makes it possible to look for and comment on trends in the development of Norwegian missions. In terms of economy there has been a minor, steady growth which exceeds inflation in Norway over the period. Most of this, however, seems to result from increased governmental support for various kinds of development projects. The number of missionaries, 759 in 2001, has been fairly constant over the period. As for types of activity there are changes that seem to indicate that a missional paradigm based on partnership with local churches tends to overtake a more traditional and missionary oriented one. This fact together with increased difficulties related to a traditional understanding of "foreign mission" necessitate a search for new and more adequate ways to establish relevant and meaningful missionary statistics. NORME will have to work on this in the time to come.

A

Misjonsstatistikken - NORME - 2001

Samlet profil av arbeidstypene

26 organisasjoner med 759 misjonærer og registrert arbeid i 107 ulike 'land' (evt. region)

■ Antall utsendte misjonærer med arbeidstypen som hovedoppgave

□ Antall "registreringer"
(Antall ganger én organisasjon registrerte aktivitet innenfor arbeidstypen i ett land. Registrering av arbeid under "uspesifisert land" innen en region telles også.)

A Evangelisering/menighetsbygg.	E Helse	I Teologisk undervisning	M Arb. med korttidsmisjonærer
B Språk- og oversettelsesarbeid	F Jordbruk	J Annen undervisning/opplæring	N Annet
C Litteratur- og Bibelspredning	G Annet diakonalt arbeid	K Undervisning ved norsk skole	
D Media (Radio, TV o.l.)	H Admin/økon/org utvikling	L Språk- og kulturstudier (forb)	

E

Misjonsstatistikken - NORME - 2001

Oversikt over arbeid etter MEDLEMSORGANISASJON

Organisasjon	Ullke *Land regist- rert	for arbeid i ulike *Region	**Kvinn.	**Menn	Totalt Utsendte **Mlsj.	Kostnd. knyttet til land *** (Milli Kr)	hvorav Offentlig støtte *** (Milli Kr)	hadde Norad- støttet prosj.?
Areopagos (tidl. 'Buddhistmisjonen')	5	2	3	3	6	17,6	1,1	Ja
Asia Link	5	3			0	2,4		Nei
Baptistsamfunn, Det Norske	9	4	7	2	9	6,4	3,0	Ja
Bibelselskap, Det Norske	4	4	1	0	1	8,0		Nei
De Frie Evangeliske Forsamlinger	12	7	18	14	32	6,2	0,8	Ja
Evangelisk Orientmisjon	2	1	4	5	9	1,9		Nei
Frelsesarmeen	38	11	9	4	13	23,0	8,0	Ja
Frikirke, Den Evangelisk Lutherske	6	3	5	4	9	5,9	1,5	Ja
Israelsmisjon, Den Norske	2	2	4	4	8	5,2		Nei
Kristen Muslimmisjon (tidl. Muh.m.)	2	2	2	1	3	1,2	0,5	Ja
Laget (NKSS)	1	1	0	1	1			Nei
Metodistkirkens Misjonsselskap	6	5	3	0	3	4,6	3,7	Ja
Misjonsallianse, Den Norske	8	3	18	12	30	62,0	27,3	Ja
Misjonsforbund, Det Norske	5	4	9	7	16	7,3	2,6	Ja
Misjonssamband, Norsk Luthersk	17	9	124	83	207	83,4	32,6	Ja
Misjonsselskap, Det Norske	12	10	77	60	137	61,0	15,7	Ja
Missionary Aviation Fellowship	1	1	0	0	0	0,2		Nei
Navigatørene	6	2	1	1	2	0,7		Nei
Normisjon (tidl. Santalmisjonen)	8	4	24	19	43	30,6	11,2	Ja
Norsk Misjon i Øst	8	5			0	3,1		Nei
Operasjon Mobilisering	3	3	3	0	3	0,2		Nei
Pinsemenigheters Ytremisjon, De Norske	46	12	81	59	140	34,9	16,6	Ja
Tibetmisjon, Den Norske	3	3	10	11	21	4,4	2,0	Ja
Ungdom i Oppdrag	24	11	35	27	62	0,1	0,1	Ja
Wycliffe Bibeloversettere	2	1	2	2	4	0,3		Nei
Åpne Dører	7	6			0	5,8		Nei
Totalt		26	440	319	759	376,4	126,7	

* Disse tall for land og regioner kan være unøyaktige. Arbeid i "uspesifiserte" land og regioner er også tatt med i tellingen.

** Antall misjonærer er basert på antall ute pr. 31/12. (Se definisjonen for "Misjonær".)

*** Beløpene oppgitt her er omtrentlige, og ikke basert på regnskapstall.

I

Misjonsstatistikken - NORME - fra 1997 til 2001

Samlet oversikt over arbeid etter ÅRSTALL

